aliis aũt diebus ↄſiliũ eſt. hec Ray. ⁊ Hoſti.
¶ Sabbato poſt Oculi.

Perrexit ieſus in

montẽ oliueti et diluculo iterũ ve
nit in templũ. ſcilicet ad docendũ
M Joh. viij. ¶ Sicut rõne ꝓcedimus. nullus
labor vtilior eſt ⁊ laudabilior eo quo vita na
turalis conſeruat᷑ in eſſe. hmõi aũt eſt agricul
tura de cuius fructu viuimus. Agricole igit᷑
multũ honorandi ſunt. cuius ſudoribꝫ ⁊ labo
ribꝫ viuimus. Dicunt᷑ eñ nõ ſine miniſterio
pharen. a puritate et ſimplicitate vite. vel a
pauen. quia edificant et ſuſtentant hũanam
vitam. Et hac de cauſa priuilegiati ſunt tã in
lege ciuili ꝙ̃ canonica ꝓ tempe agriculture.
ꝙ nullo modo debent moleſtari. C. de agrico
lis. l. nunꝙ̃. immo letari ↄgrua ſecuritate ex
tra õ treuga ⁊ pace. Innouam⁹. Qui eñ eos
inquietat ſꝫm canones debet excõmunicari.
Sic cum populo xpiano nihil vtilius ſit ⁊ ſa
lubrius ꝓ conſeruatione vite ſpũalis ꝙ̃ agri
cultura ſpiritualis q̃ ẽ ſeminatio vbi dei. Jõ
ſeiatores huiuſmõi multũ diligendi ſunt ⁊
reuerendi nec moleſtãdi in aliquo. quia etiaꝫ
puri debent eſſe. et edificare nõ ſolum vbo.
ſed etiã exemplo. vt ſic ſuis laboribꝫ animas
pabulo ſpũali ſuſtentent ⁊ vitã ſpũalem ↄſer
R uent. ¶ Quare dic̃ Inno. iij. vt habet᷑ extra
de offi. iudi. ordinarij. c. inter cetera q̃ ad ſa
lutẽ ſpectãt ꝑpli xpiani pabulũ vbi dei ꝑmax
ime ſibi noſcitur eſſe neceſſarium. quia ſicut
corpus materiali. ſic homo ſpirituali cibo nu
tritur. eo ꝙ non in ſolo pane viuit homo ſed
in omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei. vt igitur
verbũ dñi ſolicite ſeminetur. generali conſti
tutione inſtituit᷑. vt epi viros ydoneos ad ſã
cte p̃dicationis officiuꝫ aſſumant. qui ſibi ple
bes cõmiſſas vite ipſoꝝ verbo edificent et ex
emplo. hoc idem oſtendit doctor veritatis. q
nõ ſibi ſoli viuere volebat ꝑ contemplationeꝫ
imo etiã aliis ꝑ frequentẽ p̃dicationem et exẽ
plificationem ſicut innuunt verba thematis ⁊c̃.
Queritur cum xpus venerit in mundum ho
minem ꝑditũ ſaluare. an docendo vel p̃dican
do. debuerit potius cum hominibꝫ conuerſa
ri. ꝙ̃ ꝑ cõtemplatiuam et ſolitariã vitã hoĩes
vitare. et videt᷑ ꝙ poti⁹ habuerit contempla
tiuã ⁊ ſolitariã. Nam ipa eſt melior ⁊ ſecurior
⁊ ꝑfectior. In oppoſitũ vita cõis et actiua fuit
ei ↄuenientior ad ꝑficiendũ voluntatẽ patris
igit᷑. Rñdeo ꝙ ſaluator vtramꝙ̃ tenuit. qñ
ꝙ̃ eñ ↄuerſabat᷑ cũ hominibꝫ p̃dicando. ſa
nando. qñ ꝙ̃ ſolitarie in montibꝫ ↄtemplan
do et orando. ⁊ licet vtramꝙ̃ tenuerit. tñ ſoci
alis ei magis ↄueniens fuit. Cui⁹ rõ apparet
ↄſiderato fine ad quẽ venerat. venit eĩ ad oſtẽ
dendũ ſe verũ deum ⁊ hoĩem. qđ oportuit opi
bus ꝓbare. ⁊ ſic vitã ſocialem tenere. Scđo
venit nos ĩformare in moribꝫ ⁊ exem plis qđ
nõ potuit ſolitarie viuendo oñdere. quare de
cuit eũ vitam ſocialem habere. ¶ Tercio ve S
nit ad nos liberandũ. taꝫ ab infirmitatibꝫ cor
poralibꝫ ꝙ̃ ſpiritualibꝫ. quare oportuit euꝫ ta
lem vitam tenere. vt ſe domeſticũ oñdendo
hoĩes attraheret. et ſuam infirmitatem et ve
ritatẽ humane carnis ꝓbaret. Sed queritur
cũ xps vtramꝙ̃ vitam habuerit. an religio vi
uentiũ in magna ſocietate ſit ꝑfectior viuenti
um in ſolitudine. Et vi᷑ ꝙ religio viuentiũ
in ſocietate ſit ꝑfectior. q᷑ plus imitat᷑ xpum
cũ nõ ſolũ ſibi ſed etiã aliis ꝓficiat. Vñ dum
pater noſter franciſcus ordinẽ fratꝝ minoruꝫ
dubitaret ordinare in ſtatu ſolitario vel ſocia
li. reſponſuꝫ erat ei diuinit⁹ ꝙ in ſocietate ali
orum. q᷑ nõ deberent fratres ſui ordis ſibi ſo
li viuere. ſed etiã aliis ꝓficere. In oppoſitum
dicit augu. illos ſanctiores. qui ab aſpectu ho
minũ ſepati vt liberius orõni vel ↄtemplatio
ni vacent. nulli p̃bent aſpectũ. Iſti aũt ſunt re
ligioſi ſolitarij. Vñ beat⁹ hiero. recitat ĩ epla
ad occeanũ. de quadã virgĩe ſolitaria di. In
beatiſſimi martini vita legimus. ꝙ tranſiens
ſanct⁹ martin⁹ quandã virginẽ moribꝫ ⁊ caſti
tate p̃celſam cupet viſitare. illa noluit ſꝫ exe
niũ miſit ei. ac ꝑ feneſtrã reſpiciens. ait pater
ibi ora q᷑ a viro nũꝙ̃ ſum viſitata. grãs egit
deo. ſ. martin⁹. ꝙ in talibꝫ imbuta moribꝫ ca
ſtam cuſtodierit voluntatẽ bñdixit eã ⁊ abiit
letus. Ad qđ rñdendũ. primo videnduꝫ qđ
ſit religio ⁊ quid ꝑfectio. vt ex his duob⁹ ap
pareat. q̃ religio ꝑfectior. Religio eñ eſt qui
dã mod⁹ ⁊ ordo viuendi ſub certe regule ꝓ
feſſione et alicui⁹ ſupioris regimĩe. Vñ dr̃ re
ligio quaſi quedã religatio ſupiori ꝑ obedien
tiã. et deo ꝑ vite obſeruantiã. ¶ De ꝑfectõe T
vo dic̃ caſſian⁹ in coll. patꝝ coll. i. aplʼs inqt.
Si diſtribuero in cibos paupm oĩa faculta
tes meas. et ſi tradidero corp⁹ meũ vt ardeã
caritatẽ aũt non habuero. nihil mihi ꝓdeſt.

Unde liquido ꝓprobat̄ ꝙ ꝑfectio nō ſtat in
nuditate nec priuatione oīm facultatū. ſeu di
gnitatū abiectiōe. ꝯtingit niſi fuerit caritas il
la que in ſola cordis puritate ꝯſiſtit. Ipſa eī
ſcḋm apl̄m eſt vinculum ꝑfectionis ꝓ hac ſoli
tudo ſectanda eſt. ꝓ hac ieiunia ⁊ vigilias et
labores debere nos ſuſcipe nouerimus. inſuꝑ
et vincula et carceres. ⁊ deinde ſi opꝰ eſt mor
tis ſubire ſuppliciū. vt. ſ. ꝑ illa ab vniuerſis
paſſionibꝫ noxijs illeſum parare cor noſtrum
et ꝯſeruare poſſimus. et ad ꝑfectōem caritatꝭ
iſtis gradibus aſcendere. Igit̄ ieiunia. vigi
lie meditatio ſcripturarū nuditas ac priuatio
oīm facultatū ⁊c. hmōi non ꝑfectio. ſed ꝑfecti
onis inſtrumenta ſunt. q2 nō in ipſis conſiſtit
illius finis ſed ꝑ illa ꝑuenit̄ ad finem. In caſ
ſum igit̄ ꝑ hec exercitia mouetur. quiſq3 velut
ſummo bono ꝯtentus. habēs q̄libet diſciplīe
illiꝰ inſtrumenta. finē vero in quo oīs fructꝰ
ꝯſiſtit ignorans. qui aūt ſcḋm huius diſcipline
finem oīs vite ſue actus dirigit. et ſcḋm tale
genus vite in quadā ꝓrogatiua regulas diſci
pline huiꝰ cuſtodit. de hoc dicemus. ꝙ in ſta
tu ꝑfectionis ſit. Rn̄deo igit̄ finaliter ceteris
paribꝫ dicendo. ꝙ ſtatus aliq̄n ḋr ꝑfectus et
ꝑfectior. q2 eſt aptior et efficatior ad ꝑficien
dum illū qui eum aſſumit. eo mō quo medici
na dicit̄ ꝑfectior. q̄n eſt efficatior ad introdu
cendū ſanitatem recipienti. Sic dicendo. ꝙ
ſtatus regularis vite ⁊ ſancte ꝯgregationis ē
ſimpliciter ꝑfectior. ſeu ad ꝑficiendū nondū
ꝑfectus aptior. ſcḋm cōem curſum ſtatu laicali
licet ex ſingulari gratia ſpūſſancti. et ex aliq̄
ſpeciali ꝯditione ꝑſone poſſet in caſu aliter eē
Nūq3 dicit̄ ſtatus ſiue religio ꝑfectior eſſe.
q2 eſt aptior ad ꝑficiendū ſe et alios. ratione
alicuiꝰ actus in quo ꝑticipat cum p̄latis. ſicut
medicus tanto eſt ꝑfectior et potentior. quā
to ꝑitior et aptior ad curandū ſe et alios infir
mos et ad regendū ſanos ſic dico. ꝙ vita ſo
cialis et ordo cōiter viuentiū inter alios ſicut
eſt ſanctoꝝ doctoꝝ p̄latoꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ ſiue mi
noꝝ et alioꝝ ſimiliū ordo eſt ꝑfectior. q2 non
ſolum ꝓ ſe ſ3 etiā ꝓ alijs habet plenitudinem
redundantis ꝑfectionis in verbis et exemplis
Et ideo melior eſt q̄3 vita ſolitaria vbi talis
redundantia perfectionis eſſe non poteſt Se
cundo ḋr ꝑfectior q2 eſt aptior ad apicem cō
templationis. Sic dico ꝙ religio ſiue ſtatus
ꝑfectionis ſolitarius extra tumultū ꝑpl̄i. ꝑfec
tior eſt illo. q̄ degit in tumultū ꝑpl̄i. q2 quāto
plura habet ꝓmotiua ⁊ potiora īpeditiua tā
to citius et perfectius ſeu facilius ad apicem
perfectionis ducit. Unde ſuper illud can̄.
iij. En lectulū ſalomonis glo. dū aīa a mundi
ſtrepitu ſe dederit. locū in quo ſpōſus q̄eſcet
in ſe ꝯponit. Et. b. bern̄. in epl̄a ad ſuggeriū
abbatem ſancti dyo. Clauſtrū ſemꝑ ipm̄ ſti
pari militibꝫ vrgeri negotijs. iurgijs perſona
re patere interdū et femīs. q̄d īter hec celeſte
quid diuinū quid ſpūale poterit cogitari. iu
ge quippe ſilentiū. et ab oīi ſtrepitu ſeculari
um ꝑpetua q̄es cogit celeſtia meditari. Per
hoc pat3 qualiter diuerſis reſpectibꝫ vnus or
do vel ſtatus altero dicat̄ ꝑfectior ſiue impfec
tior ⁊c. Quantū nūc ad ꝯtinuatōem euange
lij. heri oñdebatur xp̄i magna pietas. ex eo ꝙ
ſamaritanā ignorantē tam dulciter informa
uit. hodie eius iuſticia cū miſericordia ꝓcla
mat̄. ī eo ꝙ peccatricē ab accuſatoribꝫ iniuſtis
liberauit. ⁊ ſcḋm hoc. iij. ſunt ꝑtes p̄ntis litere.
In prima docet adulterium vitare. ibi addu
cunt ⁊c.
In ſcḋa iudices cauſas ꝯhere examinare. ibi
Jeſus autem inclinans ſe.
In tercia fugere peccatum. nec iterare. ibi.
Uade et amplius noli peccare.

Quantū ad primum

eſt notandū ꝙ xp̄us circa tp̄us paſſionis ſue
maxime habuit ꝯſuetudinem in templo p̄di
care docere ⁊ mirabilia facere. In die eīm hec
oīa fecit ⁊ de ſero in bethaniā ad ſorores laza
ri morantes iuxta monte3 oliueti reuertebat̄
S3 de his iudei ⁊ phariſei. inuidia ꝯcitati in
populo querebant eū diffamare et adducunt
mulierē deꝑhenſā in adulterio dicentes. Ma
giſter ⁊c. Cogitauerūt eīm intra ſe aut ipē di
cet ꝙ debet lapidari. aut ꝙ non aut oīno tace
bit. Si primū deridemus eū ⁊ eius p̄dicatio
nē. q2 miam p̄dicat quā non ſeruat. Si ſcḋm
dicemus ꝙ rectitudine iuſticie caret. Si ve
ro tacet. dicemus ꝙ ꝓpter timorē humanum
veritatē ꝓpalare formidat. Sed cur nō etiam
adulterū ſicut adulterā adduxerūt. cum ſcḋm
leges erant eadem lege plectendi. Dico ſcḋm
Nico. de lira. ꝙ ſuſpitionē ponere voluerūt in
cordibꝫ ꝑploꝝ. ꝙ putarēt ꝙ aliquis de diſci
pulis xp̄i fuerit adulter. vl̄ q2 forte adulter fu
it diues vel potens. et iō forte amore. fauore

vel timore eū dimiſerūt. vl' forte ex eo. q̄ erāt
illius opinionis. q̄ mulier fornicando magis
peccaret q̄ȝ vir. et hoc rōne ꝓbis. cuiꝰ non ha/
betur certitudo cuius ſit ꝛc. ¶ Moraliter per
hāc adulterā quālibet pſonā p adulteriū pec/
cantem notare poſſumus ſiue vir ſiue mulier
Hec a demonibꝫ capit᷑. vinculatur. ꝛ ad iudi
cium vltimū velociſſime iuxta curſum tempis
rapitur et deducit᷑. et niſi p pniam humilem
dei miſericordiā flexerit. ad cruciatōnē dabit᷑
eternam. quā quilibet merito timere ꝛ cauere
debet. Nā vt dic phus. vij. pollitico. Quā
to aliquid eſt peius. tanto maiori indiget cau
tela. Cum igit᷑ quis cognoſcit fures ſuſpen/
dēdos. ꝛ homicidas capite plectēdos fore ex
lege merito cauet furtū et homicidiū. Sic cū
adulteriū ſit tam graue. q̄ nō tantū quis pene
tempali ſe obliget. immo pene eternali. ideo
merito cauendū. Exuperat eñ omne furtuȝ ter
rene ſubſtantie. quia quod auffert᷑ cum ſit cre/
atura rōnalis. maius eſt ꝛ melius q̄ȝ omis ter/
rena ſubſtātia. grauius etiā videt᷑ homicidio
qui eñ alterum occidit vel mutilat. pena rap/
tim tranſit. qui autē ꝯiugem alterius aufert.
pena quotidiana manet vſq̄ȝ ad mortē. immo
cum vir ꝛ vxor ſint vna caro. qui alterū ipoꝝ
aufert idē ē ac ſi reliquum occideret. Et ideo
ꝓpter grauitatē in veteri legi grauit᷑ puniebā/
tur. Leuit᷑. xx. Si mechatꝰ fuerit aliquis cuȝ
vxore alterius ꝛ adulteriū ꝑpetrauit cum vxo
re ꝓximi ſui. morte moriat᷑ et mechus et ad/
ultera. Grauis eſt eñ pena. qua vtraq̄ȝ perſo
ne morte afficit᷑. Et ideo hic hr̄ q̄ ꝯtra adul/
teraȝ ſcribe ꝛ phariſei adduxerūt. dicētes lex
iubet hmōi lapidare. Vnd᷑ legimꝰ. ij. reg. xij.
Cū dauid adulteratꝰ eſſet cū vxore vrie. dixit
dñs ei p ꝓphetam nathan. Nō recedet gladiꝰ
ſcȝ vindicte d᷑ domo tua. Ideo in deteſtatōeȝ
huiꝰ criminis vt magꝭ vitet᷑. dic clemēs papa.
Quid in oibus pct̄is adulterio grauiꝰ. in ſi/
gnū grauitatis huiꝰ ꝓhibitio eius īmediate
ponit᷑ poſt ꝓhibitionē furti. ꝛ ſm̄ ī peniſ obti
net locū. xxxij. q. vij. q̄d ī oibus. dicit᷑ eſſe gra
uiſſimū. q2 grauiſſima pena punit᷑. ſcȝ morte.
extra de furtis. c. iij. C. eo. l. q̄ȝuis femia. Naȝ
fediſſima earum nequitia que pudorem ſuuȝ
alienis libidinibꝫ proſternunt. C. ad. l. iuliaȝ
de adulteriis et ſtupro. l. fediſſima. ¶ Me/
rito igitur quilibet in matrimonij ordine exi/
ſtens et profeſſus eiuſdem inuiolabiter ſacra

mentuȝ ſui ordinis ſeruare debet. ꝛ hoc ſingu/
lariter ꝓpter tria. ſcȝ ꝓpter
Inſtitutionis dignitatē.
Conſtitutionis honeſtatem.
Conſeruationis vtilitatem.
Nam q̄ñ fundator alicuiꝰ religionis nobilior
dignior et ſanctior eſt. tanto et mēbra eiuſdē
ordinis plus gl'iantur. Deus igit᷑ cū ꝑcellat
in oibus. et inſtitutor fuerit matrimonij et au
tor. vt dr̄ de frigid. et male. c. lr̄e in fine. eiuſ/
dem membra merito gloriari oportet. Inſti/
tuit eñ hunc ordineȝ quando miſit ſoporem
in adam. ꝛ raptus adaȝ in ſpiritu interfuit cu/
rie celeſti. in qua cognouit ꝟtutem mr̄imonij
cuius rei eſſet. et euigilans ꝓphetico ſpū dixit
hoc nūc os ex oſſibus meis q̄ȝobreȝ relinquet
homo pr̄em et matrem et adherebit vxori.
Vnde ſi reprehēditur qui ordinē ſancti bene
dicti. franciſci. infringit. ꝛ ſtatuta nō ſuat. q̄ȝ/
tomagis qui polluit ordinē dei. Hic etiā or/
do dignificatur ex parte loci. quia nō in ſtabu/
lo ſicut hodie multorū mos eſt ꝯtrahere. nec
in alio loco deſpecto. ſed in loco omis volu/
ptatis et decoris. ſcilȝ in ꝑadiſo inſtitutus ē.
vt dicit damaſcenꝰ li. ij. Verecundari igitur
debēt. qui nō in loco patenti ꝛ honeſto ſed in
oculto p̄mordia ordinis ſui vilipendunt. Itē
dignificatur ex inſtitutionis antiquitate. non
eñ de nouo inſtitutus ē ordo ille. ſȝ antiqui/
tate excedit omes alios ordines in terris inſti
tutos. qui omes poſt peccatū ſunt inſtituti
ſed ante peccatumn tempore innocentie inſti
tutus eſt hic ordo. ꝛ quia tam diu durabit. ſi/
gnum eſt bonitatis quod eñ malum eſt om/
nino non pōt ſubſiſtere ſm̄ phm̄. Item hunc
ordinem criſtus in tribus dignificauit. Pri/
mo in eo q̄ ipe de matre coniugata. licet vir/
gine naſci voluit. Secundo in eo q̄ preſentia
ſua has nuptias honorauit. Tercio q̄ ipe ad
honorem matrimonij in nuptijs primum ſi/
gnum legitur feciſſe. Fecit enim coram diſci/
pulis ſuis ex aqua vinum. oſtendens per hoc
q̄ licet actus huius ordinis ſit in ſe fetidus ꝛ
vilis vt aqua. ex bono matrimonij fit precio/
ſus et excuſabilis vt vinum. quia ſine matri/
monio vt aqua inſipida. ſic actus ille ſemper
mortalis eſt. ſed in matrimonio aqua in vinū
mutatur. id eſt. actus mortalis peccati verti/
tur in actū meritoriū. dūmodo recto ordie fit
Quanta igit᷑ rep̄hēnſione digni ſunt. qui mi

raculum dei puerterunt. facie͂tes de vino aquã
qui pulcras vxores dono dei habe͂t. et ipſis re
lictis eligunt ſcortas. hi pfundius alijs dam
y nabunt. ¶ Sc͂do ꝓpter conſtitutionis hone
ſtate͂. ¶ Habe͂t em͂ in illo ordine exiſtentes tres
ꝯſtitutiones ſiue ſtatuta valde honeſta. Pri
mũ vt inſepabilit̄ ꝯuiuant. qꝛ cõiuges nunq̃
poſſunt ſepari niſi cauſa fornicatiõis. Math.
v. Et aplꝰs. i. coꝝ. vij. ¶ Precipio nõ ego. ſed
dñs virum a muliere nõ diſcedere. math. xix
Quos deus ꝯiunxit homo nõ ſepet. Scd͂m
vt ex corde ſe diligant. quare phꝰs dic. viij.
ethi. Amicicia viri ad vxorem eſt ſcd͂m quã
dam excellellentiam. Ideo adam de hoc ait.
Geñ. ij. ¶ Hoc nunc os ex oſſibꝫ meis et caro
de carne mea. ꝓpterq̨ quod relinquit homo pa
trem ⁊c. ⁊ ad hoc deſignandũ in p̄ſentia xp̄i
nuptie facte ſunt in chana qđ eſt zelus. Ter
cium ꝙ defectũ mutuũ suppleant. ¶ Poſito ei
ꝙ mas cũ femina nõ darent operã generatio
ni nihilominus plurimũ ad alia vite neceſſa
ria eſt coꝝ ſocietas opatiua ꝓpter opeꝝ diuer
ſitatem. qꝛ alia ſunt opa viri. alia mulieris.
Et ideo mutuo viuentes ſibi vite ſolatia im
partiunt̄. duz vnus ſupplet defectum alterꝰ
illa operando que ſibi ꝓpria. et ei cõicando q̄
ſi traiecticium faciendo. ¶ Hanc ratione͂ aſſig-
nat phꝰs. viij. ethi. et. i. pollitícoꝝ. Dixit igi
tur deus geñ. ij. ¶ Non eſt bonum homine͂ eſſe
ſolum faciamus ei adiutoriũ. Vt igitur cõiu-
ges hec ſtatuta magis obſeruare valeãt. dat̄
eis doctrina neceſſaria. quando ꝯtrahere vo-
lunt. nõ attendant pulchritudine͂ corpalem.
nec abundantiã tpalem. ſed honeſtatem mo
ralem permaxime inſpicere debent. Cuius rõ
eſt qꝛ nulla ſincera et firma amicicia poteſt fũ
dari in pulcritudine et abundantia cum ſint
tranſitoria et bona fortune variabilia quibus
ceſſantibꝫ etiã amicicia ceſſat. phs. viij. ethi.
amicis exiſtentibus ꝓpter bonũ delectabile ſi
ue vtile huic ceſſante ceſſat amicicia. Ideo ſa
piens expertus in omnibus vituperat corpis
fallacem pulcritudinez. puer. xxxi. di. Fallax
gratia et vana eſt pulcritudo. nec mirum qꝛ
ꝓpter pulcritudine͂ multi perierũt. Eccli. viij.
Cuius exemplũ habe͂t in geñ. xxxiiij. in ſich-
em filio emoꝛ. qui ad primum aſpectuz dine
filie iacob eã rapuit. et mori voluit niſi eam
ducere poſſet qđ. et fecit in tanto ardore. ꝙ
ꝓ eius amore ſe et ꝑplm ſuum circumcidi ꝑ-
miſit. ob cuius facti p̄cipitationem interfectꝰ
eſt cum populo ſuo ꝑ fratres dine. Hic etiaz
hodie multis accidit. quibus in principio fer
uoꝛ et in fine doloꝛ. Quare quidam phꝰs in
terrogatꝰ. quare potius turpem q̃ꝫ pulcram vx
orem duxiſſet. Rñdit turpem ſeruabo. pulcrã
aũt que omnibus placet quõ ſeruare potero.
Hic etiam eſt de illis qui eligunt ratione abũ
dantie. alias non aduertentes ꝯditiones pſo
nales. qui nũq̃ꝫ cordialiter ſe diligunt. ſed ſꝑ
in ira et rixa cõuiuunt. Quare quedam abun
dãs matrona queſita quare marito ſuo moꝛ
tuo nõ denuo nuberet alteri. Rñdit ſe non in
uenire virum qui ſe magis vellet. q̃ꝫ ſua. De
bent ergo ſolum inſpicere honeſtatem. que po
teſt ſola fundare verã amiciciaz. ⁊ pmanente͂
ſm phm. ix. ethi. Unde criſ. exponens illud
mathei. i. Salomon genuit booz de raab. di
cit. qꝛ inquit ſm impium dei accepit vxorem
et a deo pmiſſam in virtute generat filios. et
in ſeipſis virtutes habentes. Exemplũ dicto
rum habemꝰ. Thobie. vi. vbi legimus ꝙ ſa-
ra filia raguelis ſeptem viris tradita fuit. q̃s
ſingulis prima nocte demon aſmodeꝰ ſuffoca
uit virgine manente intacta. quaz volens co
pulare thobias iunioꝛ. dixit ei angelus rapha
el. Audi me ⁊ oſtendaz tibi. que ſunt quibꝫ ꝑ
ualere potes demoniũ. hi nanq̃ꝫ qui cõiugiuz
ita ſuſcipiunt vt deum a ſe et a ſua mente ex-
cludant. et libidini vacent ſicut equus ⁊ mu
lus in quibꝫ non eſt intellectus. habet demon
poteſtatem. ſcꝫ ſepandi inſtigandi ad adulte-
rium ⁊ infidelitate͂. Tu aũt cũ acceperis eam
ingreſſus in cubiculũ ꝑ tres dies continens
eſto ab ea. nihil aliud niſi orationibꝫ vacans.
Tranſacta aũt tercia nocte accipies virginez
cum timoꝛe dei. et magis amoꝛe filioꝝ. q̃ꝫ libi
dinis. ſcꝫ eam duces et habebis in vxorem.
vt in ſemine abrahe in filijs benedictione͂ con
ſequeris. ¶ Sed nũquid tenet matrimoniũ Z
ꝓpter cauſas hm̄õi inhoneſtas. puta pulcritu
dinis. libidinis. diuitiaꝝ celebratũ. Dic ray.
ꝙ tenet. licet em͂ cauſa mouens turpis ſit vel
inhoneſta. tñ exq̃ intendũt ꝯtrahere mr̄imo-
nium ⁊ ꝯſentiunt in hec verba de pñti ſufficit
xxxij. q. ij. ſolet queri. Hoc em͂ patet geñ. xxix
vbi legitur. ꝙ iacob videns ꝙ rachel eſſet de
coꝛa facie. et venuſta aſpectu. eam diligens.
ait ad laban. Septem annis ſeruiam tibi pro
rachel. Et deutro. xxi. Si videris pulchram

mulierē in medio captiuoꝝ et amaueris eam voluerisq̧ vxorem hr̄e. introduces eā in domū tuam. Uita enī mala vl' intentio alicuius praua vel puerſa. nō ɔtaminat ɔiugij ſacm̄. Sed nūquid eſt pc̄m ꝑpter pulchritudinē et hōi ɔtrahere. Dic ſcd' vs tho. ꝙ ſic in cōtractu mrīmonij iacob cū rachel decor faciei non fuit cauſa principalis. ſed ſecundaria q̄ pōt eē ſine peccato. vel qn̄q̧ eſt cum peccato veniali. ſi aūt eēt pc̄ipalis cauſa libido pulcritudinis. nō excuſaret a pc̄o mortali. ſi eēt effrenata libido Ex quibꝫ bn̄ elicit̄. ꝙ iſti peccant mortaliter. qui cauſa libidis inordinate ſuis abutunt̄ vxoribꝫ. Sūt etiaꝫ ipō iure ſcd'm leges infames. qn̄ vir agit vt femīa vel econtra. C. ad. l. iuliā de adulteriis. l. fediſſima in glo. ⁊ ea. l. cū vir Tales etiā nec pn̄t ꝑ ſe. nec pro alijs poſtulare. ff. d' poſtulādo. l. i. §. remanet. Tercio dico ⁊c̄. ꝑpter ɔſeruationis vtilitatem. Nam in iſtuꝫ finem principalr' inſtitutus eſt mrīmonij' vſus. ſcꝫ vt ꝑpter creationē ꝓlis ſpēs humana in eē ɔſeruetur. dicente deo in paradiſo. Creſcite et multiplicamini. Geñ. i. Secūdario tn̄ poſt peccatū extra paradiſum in remediuꝫ culpe. ſcꝫ ad vitandam fornicationē. Un̄ greg. xxij. moral'. Qui temptationū ꝓcellas cum difficultate tollerant. coniugij portū petant. Melius enī eſt nubere q̄ vri. Finis enī principalis hui' ordinis. ſcꝫ ꝓcreatō ꝓlis. valde precioſus eſt. quia ex eo generat̄ fructus qui choris angeloꝝ aſcribit̄ Eſt ei ſacrū mrīmoniū tanq̄ ort' deliciaꝝ de quo colligit chorus angeloꝝ augmentū ſui gaudij in maria roſa pulcerrima. katherina. agnete. margaretha. ⁊ in alijs floribꝫ innumerabilibꝫ. in aplīs. martiribꝫ. ɔfeſſoribꝫ. viduis ⁊ v'ginibꝫ. quoꝝ florū. vt credimus. mltus et magn' eſt in celo numer'. ¶ Et ergo infelices mulieres que partū impediūt. vl' ſuffocāt ſine baptiſmate. videant quātum bonū angelis auferūt et quātum dānum celeſti throno inferunt. et q̄tā maledictionē incurrūt. ſi tn̄ dānat̄ qui beatū laurentium vel alium martirem iugulās aīam celo miſit. O deus q̄tum cruciabit̄ qui puerū nō baptizatum interficit et animam ad infernum mittit quantam cruciationem et penalitatem habebunt in inferno eſtimare poterunt. in crudelitate penarum. qua ſcd'm leges punire debent hic in terris. Nā vt habetur. C. de his qui parentes vel filios occidunt. l. vna ꝙ ſiqui ſponte occidunt parentes vel filios. debent inſui culeo. i. ſacco d' corio cū cane et gallo galliīatio et vipera et ſymea ꝓijci in aquam. vt oīm elementoruꝫ vſu carere incipiat. et ei celū ſuperſtiti. terra vero mortuo auferat̄. ſi vō aqua ibi non fuerit. ponat̄ in ſiluam a feris deuorandus. Ideo aūt ponunt̄ hec animalia. quia canis fugat ſymeā et ſymea gallum. et gallus vipam. et cum nō inuenerit vipera refugiū. intrat corpus illius. Secūdum canones aūt nō ita puniunt̄. quia deus nō vult mortē peccatoris. ſed vt ɔuertatur. Et ideo talibꝫ ɔſuli debet. vt ad aliquod monaſteriū intrent in quo pc̄a ſua ꝑpetua penitentia deplorent. Unde accidit caſus. ꝙ quedam mulier filium de quodā ſuſcepit. ille vō im ꝓperabat eidem ꝙ filius eius nō fuiſſꝫ Un̄ ipā de dyabolico furore accenſa filiuꝫ interfecit. et pnīa ducta lacrimabilr' ad papam alexandrū terciū accedēs. petijt ſibi impendi ɔſiliū ſalutare. mādat papa ep̄o loci. vt laboret eā inducere vt ad aliquod monaſterium trāſeat in quo ꝑpetuo pnīam agat de cōmiſſo. ſi aūt ad hoc induci nō poterit. dedit ei licētiā vt in dn̄o nubat quia tutius videt̄ ꝙ nubat vni. q̄ inhoneſte multos admittat. ¶ Sed quid de illis. qui cauſa explende libidis vel odij medicatione homi aut mulieri aliqd fecerit. vel ad potādū dederit. vt nō poſſit generare aut concipere vel naſci ſoboles. Dico ꝙ vt homicida teneri debet. q̄tū ad penā legalem. ff. de penis ſi aliqd. §. qui abortiuū. ⁊ ff. ad. l. corne. de ſiccarijs. Si mulierē. Et q̄tuꝫ ad penā ſpūalē. ſed nō ɔtrahit̄ ex hoc irregularitas. niſi fetus fieret aīatus. extra d' homi. c. ſi aliqs. Un̄ mgr̄. iiij. ſniaꝝ. di. xxxi. Qui venena ſterilitatis ꝓcurant. nō ɔiuges ſed fornicarij ſunt. Et aug. d' nupcijs. Aliqn̄ eouſq̧ peruenit hec libidinoſa crudelitas vel libido crudelis. vt etiam venena ſterilitatis procuret. et ſi nihil valuerit conceptos fetus intra viſcera aliquo modo extinguat vel fundat. volendo prius ſuam prolem interire q̄ viuere. aut ſi in vtero viuebat cedi anteq̄ naſci. prorſus ſi ambo tales ſunt coniuges non ſunt. et ſi ab initio tales fuerunt non ſibi per connubium. ſed per ſtuprum potius conuenerunt. ſi vero ambo non tales ſunt. audeo dicere. aut illa quodammodo eſt meretrix mariti aut ille adulter vxoris. ¶ B

Secunda parſ in qua

oſtenditur. quõ iudex debet cauſam cum diſ/
cretione examinare. in eo ꝙ ihesus ſe inclina
uit anteq̃ꝫ ꝓferret ſentẽtiã. Sic iudex debet
tria habere volẽs aliũ iudicare. Primo accu
ſationem debet humiliter ſuſcipere. et aures
tã diuiti q̃ꝫ pauperi equalit̃ inclinare. Secũ
do accuſationem recte diſcutere. teſtes exa/
minãndo et legitima documẽta admittẽdo.
Tertio ſentẽtiã cũ benignitate et ſinceritate
proferre. Sed queritur circa hoc qđ hic di/
cit̃ q̃ veſtrũ ſine peccato eſt. vtrũ iudex in ſi/
mili peccato vel maiori obnoxius poſſit licite
aliuꝫ iudicare. Dicunt doctores. ꝙ quãtũ eſt
de ordine iuſtitie. iudex q̃ eſt in ſimili eq̃li uł
maiori peccato. licite non poteſt aliũ iudicare
maxime quando peccatũ ẽ notorium. qꝛ tunc
iudicans vel accuſãs ſcãdaliſat ꝓximum. qñ
vero peccatũ eſt occultum. tunc peccat in eo ꝙ
cognoſcit ſe eſſe in peccato. et tamẽ ſe nõ pur
gat. Sic intelligit̃ ill di. ij. q. vij. . c. i. vbi di/
citur. iudex eſſe nõ poteſt. quẽ cum reo par aut
maior macła inficit. qꝛ digne et iuſte iudex eſ
ſe non poteſt. in quo non ẽ iuſtitia. De vbo
D rum ſignificatione. c. forus. ¶ Moraliter ta
men ꝓpter diem ſabbati illã materiã applicã/
do virgini glorioſe. eſt notãdũ ꝙ illa terra ad
quam ſe ihesus ſcribẽdo inclinauit. non incõ/
grue dicit̃ maria. ad quã ihesꝰ deſcẽdit et per
miſterium incarnationis ĩclinauit. ⁊ in eã ſcri
bẽdo. multipliciter benedixit. iuxta illud. ps.
Benedixiſti dñe terram tuam. Naꝫ eo modo
quo rinoceron ſiue vnicornis venat̃ ⁊ capit̃.
ſic dei filius. ſ̃m eñ. Iſid. li. xij. ethimo. Vni
cornis eſt beſtia ferociſſima ſic appellata eo ꝙ
habeat in fronte vnũ cornu ita acutum et va/
liduꝫ. ꝙ quicq̃d impecierit aut ventilet ꝑforet
Nam cum elephãte ſepe certamen habet quẽ
vulneratum in ventre ꝓſternit. tãte etiã forti/
tudinis. vt nulla venãtium uirtute ſiue inge/
nio capiat̃. Verũtamen puella et virgo in de
ſerto venienti. vnicorni ꝑponitur. q̃ cũ ſinum
apit et dilatat beſtia mox depoſita omni fero/
citate in eius gremium ſe inclinat ac ſi ibi dor
mire vellet et ſic a venatoribꝫ capitur. Vnicor
nis ille cõuenienter deſignare poteſt dei filiũ
q̃ fortiſſimus deus omniũ ſpirituuꝫ nũcupat̃
Hume. xvi. q̃ poteſtate deitatis habet dyabo
lum uincere et ꝓſternere hũc venari ſũt mul/
tis annis patres ſancti ſuis ſuſpirijs et clamo
ribus nec valuerũt cape. donec puellam vir/
ginem. ſ. Mariam in deſertum huius mũdi de
virtute ſpũſſancti ꝑparatam ꝓpoſuerũt filio
dei cordis ſinum aperiens. ꝑ amoris deſideri
um dilatauit. mox omi ferocitate depoſita. i.
omnem rigorem iuſticie. qua ꝑmitus ꝑpolle/
bat. in ſinum. i. in vterũ huius virginis deſcẽ
dẽs ſe incliauit. Vñ aug. ĩ ſmone de natiuita
te btẽ vgĩs. Gratulare beata vgo xp̃s rex ex
ſolio ſuo venit in vtero tuo. ex ſinu pr̃is in vterũ
dignatus eſt deſcendere matris. et ps. Edifi/
cauit ſicut vnicornis edificium ſuum in terra
id eſt deꝰ filius coopante tota trinitate ꝑpara
uit ſibi reclinatoriũ inſtar vnicornis in virgi
ne maria. ¶ In hac eñ edificatõe ſiue ꝑpa/ E
ratione virginẽ mariaꝫ ꝑ ſingularẽ appropri
ationem inſcripſit.
Pater ꝑ potentiã faciens eam potentiſſimã.
Filius ꝑ ſapientiã faciens eã ſapientiſſimam
Spiritusſanctus per clementiã faciens eam
clementiſſimam.
Nam pater in diuinis in eã ſcripſit potentiaꝫ
et fecit eam tã potentem. ꝙ valet et põt omni
bus ſubuenire ⁊ dyabolum tyrannũ ferociſſi
mum ſubiugare et fugare. De iſto magno do
no gloriat̃ ad laudẽ eterni pr̃is in cantico ſuo
dicẽs. Fecit mihi magna q̃ potens eſt. Mag
nũ eñ eſt poſſe omnẽ beſtiã nociuã fugare. ſꝫ
maximũ tyrannũ potentiſſimũ poſſe ſubiuga
re et fugare ꝙ etiã nõ audeat appinquare. nec
mirũ qꝛ ſi cedrus naturaliter eſt tante potẽtie
ꝙ ſolũ ꝑ vmbram ſuã fugat ſerpẽtes et vene/
noſa omia quare nõ cedrꝰ illa maria ꝑ ſingu
larem grãm poſſet ſerpẽtem antiquũ. nõ ſolũ
ꝑ ſuã potentiã ſꝫ etiã ſolũ ꝑ inuocatõeꝫ ſui al/
tiſſimi nois ſcꝫ maria fugare ne ad hoiem va
leat appinquare et ei nocere. vñ berñ. Nõ ſic
timet hoſtes viſibiles quamlibet caſtroꝝ mł
titudineꝫ copioſam ſic aeree poteſtates marie
vocabulũ ⁊ exemplũ fluunt ⁊ ꝑeunt ſicut cera
a facie ignis. vbicũq̃ꝫ inuenerint crebrã huꝰ
nois recordatõem. deuotã inuocatõeꝫ. ⁊ ſoli/ F
citã imitatõem ¶ Debemꝰ ergo cũ innocen
cio petere ⁊ dicere. Aue dei mater alma. q̃ ex
dignitate qua mater dei es. impare potes an/
gelis ⁊ demonijs. ꝯpeſce demones ne nobis
noceant. ꝑcipe angelis vt nos cuſtodiãt. Vñ
olim fuit quidã monachus in quadã ꝯgrega/
tione qui inſtigãte dyabolo frequent̃ in cella/

lario tñ bibit. ꝙ ſine ſenſu omnino eſſe putare/
tur. hic eñi erat familiariſſimꝰ ꝟgini glorioſe
Cum aũt aduesperante die quadã. ita ebrius
de cellario exiret. eccleſiã ꝑ clauſtrũ tenderet
apparuit ei dyabolus in ſpẽ cuiuſdã mire ma/
gnitudinis th auri occurrere. ipmqꝫ cornibꝫ
trãſfodere. tũc ecce vidit ſubito quãdaꝫ puel
lam decora facie venienteꝫ. et ſuꝑ humeros
diffuſa ceſarie. et in ſua manu dextera tenentẽ
quãdam niueã ꝟgam. que ipm increpãs dya
bolũ cur in famulũ ſuum talia ageret. et iuſſit
vt cito diſcederet nec ei amplius quicqꝫ mali
faceret. his dictis diſparuit terror demonis.
Deniqꝫ cũ ceptum iter pageret. et eccleſie ap
propinquaret. demon quaſi canis vehemens
et nimis terribilis. ex improuiſo ꝯtra eũ pro/
ſilijt. et iterum predicta puella affuit. ⁊ demo
nem repulit. Tandem eccleſiam quam pete/
bat pro demonis expulſione per virginis cõ/
ſolationem ſecurus intrat. et inimicus eo in/
trante terribilior qꝫ prius. velut leo immaniſ/
ſimus aduerſus eum rugiens. quaſi eũ deuo
raturus apparuit. At ꝟo puella que primo et
ſcdo eum liberauit. tercio etiam ꝟga quã ma/
nu geſtabat ipm dyabolum acriter ꝟberabat
di. quia obedire mihi noluiſti. hec ad preſens
recipe meruiſti. itaqꝫ dyabolus tribꝫ vicibus
deuictus imo verberibꝫ afflictus. ſtatim vt fu
mus euanuit. nec vltra apparuit. queꝫ poſtea
puella manu vſqꝫ ad lectũ ſuũ reduxit lectum
diſcooꝑuit monachũ intra locauit. caput eiꝰ
reclinauit. ac crucis ſignũ in eius frontẽ impſ
ſit. et cũ mirari cepiſſet. di. que tu naꝫ es. que
mihi tanta impendis beneficia. reſpondit ma
ria mater dei. quo dicto abſceſſit. que omnia
iſte ꝑ ordinem adueniente die recitauit. ⁊ vi/
tam emendauit ⁊c̃. Hic ſane perpendi poteſt
quante vigoris et potentie ſit maria que nos
exiſtentes in medio leonum. in medio draco/
num in medio ſerpentũ infernalium defendit
ne mordeamur. ſtrãgulemur ⁊ occidamur ſu/
bito a dyabolo. Non eñi minor eſt dyabolus
ne minoris aſtutie qꝫ tempe thobie. vbi legit̃
ſeptem viros ſare iugulaſſe ꝓpter peccata eo
rum. Thobie. vi. Quid ergo eſt ꝙ hodie nõ
iugulat oẽs. cũ fere nullꝰ ſit cuiꝰ pc̄ta ñ tradãt
ipm ĩ manꝰ dyaboli. nõ vdeo aliã cãm. niſi qꝛ
dñs dedit nobꝭ ꝟginẽ mariã potẽtiſſimã que
habet virgã ferreã arcendũ demões ⁊ beſtias
infernales. dicente. ps. Reges eos in virga
ferrea. et tanqꝫ vas figuli confringes eos. hec
poteſtas marie figurata eſt exo. vij. in virga
aaron que verſa fuit in colubruꝫ. et deuorauit
virgas incantatoruꝫ. Sic poteſtas marie ter/
ribilis et venenoſa demonijs. nobis aũt grati
oſa ⁊ vtilis. deuorat et diſſipat potentiã tene/
brarũ ſpirituum. Figuratur iudith. xiij. in per
ſona iudith cõtra holofernem. quaꝫ glorifica/
bãt filij iſrahel. Honoremus itaqꝫ ⁊ glorifice
mus mr̃eꝫ dei tam potentẽ ⁊ glorificatam. vt
ſimus de merito etiam illorum marie familia
rium. de quibus ps. ꝓphetizat dicens. Glori/
am regni tui dicent. et potentiã tuam loquen/
tur. Secundo filius dei in matrem eius ſcri/
pſit ſapientiam. et fecit eam ſapientiſſimã nec
mirum cum ipſa baiulauerit in gremio vteri
ſui fontem omnis ſapientie ⁊ ſcientie dei Sa
pientia enim edificauit ſibi domũ. Sap. vij.
id ẽ dei filius qui eſt ſapiẽtia patris. elegit ma
riam inhabitandũ et ideo merito ſapiẽs fuit.
Potuit eñi dicere illud ſap. vij. Oim artifex
docuit me ſapientiã. Cõuenient̃ igit̃ ſapientiſ
ſima fuit. quia ſicut prima Eua ꝑ ſuã inſipiẽ/
tiam maximã dedit occaſionẽ oĩs damnati
onis. ſic ſecũda in qua mutatũ eſt vocabulum
eua in aue. ꝑ ſuã ſapientiã debebat eẽ occaſio
nẽ ſaluatõis. Et ſic ille mille artifex dyabolꝰ
infinitos habet modos decipiẽdi ꝑ malitiam
ſic iſta virgo infinitos hꝫ modos nos docẽdi
⁊ reuocãdi ꝑ ſapiẽtiã. Vñ bern̄. Tu bellatrix
egregia Ec Orio eũ ꝗ primꝰ euã ſupplãtauit G
expugnare viriliṫ aggreſſa es. Niſi eñi maria
ꝑ ſuã ſapientiaꝫ nos ab hoſtibꝫ defenderet. et
ꝯtra eos ſemꝑ pugnaret. et eẽ irã filij ſui pla/
caret. dudũ mũdꝰ occubuiſſet. cũ modo ꝑfe/
ctoꝝ iuſtoꝝ pauciſſimi ſint. ꝗ ſuis p̄cibus deũ
mitigẽt. ſꝫ fere oĩes ſequunt̃ vanitates. De ꝗ
ꝯquerit̃ dñs Ezech. xiij. minãdo di. Ve pro/
phetis inſipiẽtibꝫ. ꝗ ſequunt̃ ſpũm ſuum. ⁊ ni
hil vidẽt q̃ſi vulpes in deſertis ꝓphe tui iſrl̃ nõ
aſcẽdiſtis ex aduerſo. neqꝫ oppoſuiſtꝭ vos mu
rum ꝓ domo iſrahel. vt ſtaretis in p̄lio in die
dñi. Vulpis ẽ animal doloſuꝫ intendẽs de/
ceptionẽ auiũ. Sic modo xp̃iani quaſi oĩes
vnuſquiſqꝫ itẽdit decipere ſimpliciorẽ ſe nec
aliquis eſt qui aſcendet viã ꝑfectionis ex ad/
uerſo peccata ꝓpria arguendo ſed potius alie
na. neqꝫ opponũt ſe murũ ꝓ peccatoribus fer
uenter orando. nec aliquis ſtat in p̄lio virtu/
tuꝫ. vt irã dei et ꝑcuſſionẽ eius poſſit placare

Sed mirꝫ videtur valde. ex quo taꝫ exiguus
nūerus pfectorū inueniatur. ⁊ ꝙ totus mūd⁹
in tanta deuoluit̄ multitudine criminū. et in
tanto pondere peccatoꝝ quō poſſit ſubſiſtere
quin deleat̄ ⁊ in abyſſum deducat̄. hoc exigē/
te humana malicia etiā diuina equitate ⁊ iu/
ſticia. Sic etiā in ſacra ſcriptura ſeptē pcc̄a ⁊
offenſe dei etiā nobis multū ꝯmunia habētur
grauiter plagata. Primo ſub adam peccatuꝫ
trangreſſionis. ꝓpter qꝺ diuina iuſticia infli/
xit penā exilij. expellendo eū de paradiſo. Secū
do ſub noe peccatū corruptionis ſcꝫ fornicati
onis. ꝓpter quod inflixit penam diluuij. ⁊ de/
leuit oīa. Geñ. vij. Tercio ſub gigantibus
peccatum elationis in edificatōe turris. ꝓpter
quod inflixit penā ꝯfuſionis labioꝝ. Geñ. xi.
Quarto ſub abrahā pcc̄m repletionis. quia
peccatū ſodome fuit ſaturitas et abundantia
panis. ſm ezech. Pro quo diuina equitas
inflixit penam incendij. ⁊ dn̄s pluit ignē ⁊ ſul
phur. et ſubuertit quinqꝫ impias ciuitates
Geñ. xix. Quīto ſub moyſe pcc̄m murmura
tionis. dathan ⁊ abyron. qui ſurrexerūt ꝯtra
deū et moyſen ſeruū ſuum. ꝑ qua dn̄s inflixit
penam deſidij. et aperitōis terre et deglutiuit
dathā et abyron. Nume. xvi. Sexto ſub da/
uid vane murmurationis. ꝓpter quod inflixit
dn̄s peſtilentiā. ij. reg. xxiiij. Septimo ſub he
lya peccatū irriſionis. ꝑ quo inflicta fuit pena
totalis exterminij. et ignis de celo deſcendit. et
cōbuſſit oēs. iiij. reg. i. Quid eſt ergo kmi.
ꝙ hodie de mundo nō eijcimur. ſicut adā de
paradiſo. aquis nō ſubmergimur ꝑ diluuiuꝫ
lingua nō ꝯfundimur. et igne nō incendimur
et ſic de alijs cū plus trāſgrediamur precepta
corrupti ſimus luxuria. nūquid hodie ceſſauit
elatio. nūquid ꝯtra ſuperiores ⁊ ſacerdotes di/
minuta ſit murmuratio. ſic diſcurrendo ꝑ ſin/
gula. nullū vicium ceſſauit ſed oīa peiorata
ſunt. quare g̊ nobis differt̄ pena. non eſt alia
ratio aſſignāda. qꝫ ꝙ v̾go glioſa nos ſuis pci
h bus ſuſtētat. ¶ Legit̄ in legēda ſancti dn̄ici.
ꝙ quidā frater mīor. qui mlto tpe frater ſcī
frāciſci extitit pluribꝫ de frībus ordīs pdicato
rū narrauit ꝙ cū btūs dn̄icus rome ꝑ ꝯfirma/
tōne ſui ordīs apud papā inſtaret. nocte orās
vidit in ſpū xp̄m in aere exiſtentem. ⁊ tres lance/
as in manu tenentē. ⁊ ꝯtra mūdm eas vibran/
tem. Cui velociter mr̄ miſc̄die occurrēs quid
nāqꝫ vellet facere inquiſiuit. Et ecce tot⁹ ille

mūdus tribꝫ vicijs plenus eſt. ſ. ſupbia. ꝯcu/
piſcētia. ⁊ auaricia. et ideo his tribus lanceis
ipm volo ꝑimere. Tunc v̾go ad eius genua
ꝓcidēs ait. Fili cariſſime miſerere. ⁊ tuā iuſti
ciam miſc̄dia tempare. Habeo eīn fidelē ſer/
uū et pugilem ſtrēnuū. qui vbiqꝫ diſcurrens
mundū expugnabit ⁊ tuo dn̄io ſubiugabit ali
um qꝫ ſeruū ſibi ī adiutoriū dabo. q̇ ſecū ſimi/
liter decertabit. cui filius. Ecce placat⁹ faciē
tuā ſuſcepi ſed vellem videre quos ad tm̄ of/
ficiū deſtinare velis. Tunc illa xp̄o ſcm̄ dn̄i/
cum et franciſcū p̄ntauit. quos xp̄us accepta
uit pariter et ꝯmendauit. Hec ⁊ alia magna pa
trocinia marie ꝯſiderās. Caſſian⁹ ait. Tu pa/
trona hūani generis. tu afflictis rebꝫ medica
ſingularis. quis tuo nō egeat mūere. cum ſit
peccare cōmune. Figurat̄ igit̄ Maria ratōne
ſue ſapientie ꝑ heſter que irā aſſueri mitigauit
et iſrl̄ ne deleret̄ liberauit. heſter. ix. Vn̄ pſ.
Collaudabūt multi ſapientiā ſuā. Cuius rō.
quia multotiēs liberauit orbem ꝑ ſapientiam
ſuā. Tercio ſpūſſanctus cui appropriatur cle/
mentia inſcripſit eā et fecit eam clemētiſſimaꝫ
Dignū eīn fuit vt ſpūſſanctus eaꝫ corrobora
ret clementia que thronus eſſe debebat altiſſi
mi ⁊ clemētiſſimi pricipis. Iuxta illud ꝓuer.
xx. Roborabit̄ clementia thron⁹ ei⁹. Nā thro
nus diuine miſericordie eſt Maria mr̄ clemē
tie ⁊ miſc̄die in qua inueniūt oēs ſolatia mi
ſericordie. vn̄ bern̄. ī ſmone. Ille ſolus o vir
go beata tuas laudes ſileat. qui te fideliter in/
uocatā. ſenſerit vnqꝫ in ſuis neceſſitatibꝫ ſibi
defuiſſe. Et qd mirū ſi inuocata adeſt. q̄ etiam
nō vocata p̄ſto eſt. ¶ Debet g̊ clementiſſimaꝫ I
v̾gineꝫ q̄libet honorare. et in neceſſitatibꝫ in/
uocare. nec obſtātibus peccatis ceſſare. vult
omnibꝫ miſereri. ⁊ oībus veniā a filio impe
trare. Vn̄ legit̄ ꝺ quodā magno peccatore. q̇
ex ꝯſuetudīe volēs ire ad peccādū. veniēs ad
altare vl̄ imaginē beate virgīs. ſtās ſalutauit
eā angelica ſalutatōe. qꝺ cum ſemel faceret. vi
dit imaginē beate v̾ginis cū puero in ſinu. ſi/
cut depingit̄ xp̄s de cruce vulneratus et ma/
tri allatus. viditqꝫ ſanguinē fluere de puero
in gremio matris. ſicut fluxerat in cruce de
vulneribus chriſti. quo viſo. obſtupefactus
dixit. O dn̄a quis fecit hoc. Et v̾go rn̄dit.
Tu et ceteri peccatores. qui amplius crucifi/
gitis filiū meū. qꝫ iudei. volebatqꝫ virgo ſan/
guineꝫ filij tergere et reſtringere. nec poterat.

Et peccatoꝛ ille reuerſus ad virginem dixit.
O mater miſericoꝛdie intercede ꝓ me. At il
la vos peccatores vocatis me matrē mīe qui
nō ceſſatis me facere matrem miſerie ⁊ triſti-
cie. Non ita clementiſſima dn̄a loquere. ſed
memento. et aduocatā eſſe peccatoꝝ. ⁊ inter-
cede ꝓ me et mater ad filium. O piiſſime fili
amoꝛe mei miſerere huic peccatoꝛi. Et filius
noli mater grauari ꝙ te non audio. qꝛ et ego
rogaui patrem. vt ſi poſſibile eſſet alio modo
humanū genus ſaluari q̃ꝫ ꝑ paſſionē meam
amaram transferret a me calicem paſſionis ⁊
noluit audire me. Et mater. O fili memēto
ꝙ materno amoꝛe te viſceribꝰ meis alui ⁊ cō-
dona huic peccatoꝛi. Et filiꝰ ait ex iuſticia tibi
oſtendo ꝙ exaudire te nō teneoꝛ. Et mater
ait. Non ſm̄ iuſticiam cenſemur. ſꝫ ad mīam
tuam ꝯfugimus igit̄ ꝓpter tuam mīam miſe-
rere huic peccatoꝛi. Et filiꝰ rogaui et ego ſcd̄o
patrem vt transferret calicem paſſionis a me
⁊ nō audiuit me. ⁊ mater iterū dixit O fili me
mento oīm laboꝝ meoꝝ ⁊ doloꝛū quos ſuſti
nui tecum et dona mihi iſtū peccatoꝛem. ⁊ fili
us. O mater noli triſtari. ꝙ te nō audiam. ſꝫ
memento ꝙ tercio rogaui patrem vt trāſfer-
ret calicem paſſionis a me ⁊ nō audiuit me. ⁊
mater depoſuit filiū. ⁊ volens ꝓcedere ad pe-
des eius. qđ videns filiꝰ dixit. O mater qd
vis facere. At illa tam diu ante pedes tuos cū
pectoꝛe iacebo. quouſq̃ꝫ ei veniam concedis.
Et filius ait. Abſit hoc mater quia ſanxitū eſt
in lege diuina. ꝙ filius debet honoꝛare matrē
et iuſticia ꝯcludit ꝙ ille debet legem implere
k qui legem dedit. ¶ Cum aūt ſim filius tuus
te honoꝛare volo ⁊ peccatoꝛi ꝓpter teipſam in-
dulgeo. et in ſignū pacꝭ oſculet̄ vulnera mea
que oſculata oīa ſana fuerunt. Figurat̄ hec
virgo clemens. ij. regū. xvij. in quadam mu-
liere que duos ſcꝫ ionathā ⁊ achimaā fugien
tes a facie abſolon querentis eos occidere ex
clementia abſcōdit in puteo expandēdo velū
ſuū ſuꝑ os putei. vbi latuerunt. quouſq̃ꝫ ſerui
abſalon querentes abierūt. ſic peccatoꝛes qui
deum peccatis offendunt. mater miſericoꝛdie
occultat velo clementie in ꝓfunditate humilita
tis ſue. ſi ad eam ꝯfugerint. quouſq̃ꝫ ira dei ⁊
vindicta ceſſauerit. Quare de eius clemētia
dr̄. ꝓuer. xvi. Clemētia eiꝰ q̄ſi ymber ſerotinꝰ

Tercia pars in qua oſ

tendit̄ grauitas peccati. ex eo ꝙ longe eſt ab
eo fugiendū et nullo mō reiterandū dicente
xp̄o. Vade ⁊ ampliꝰ noli peccare. Nam qn̄ ie
ſus maliciā ⁊ ꝑuerſitatem iudeoꝝ ⁊ phariſeo
rū cognouit. ꝙ ſcꝫ non amoꝛe iuſticie iſtā pau
perculā adulterā iudicandū adduxerant. ſed
potius ex inuidia contra xp̄um ꝑ eam repꝛehen
derent. erga mulierē fuit miſericoꝛdia motus
di. Mulier quis eſt qui te ꝯdemnauit. ⁊ cū
non haberet accuſatores ydoneos. eam miſe
ricoꝛditer liberauit. di. vade ⁊c. Querit̄ an
xp̄s adulterā illam liberando et impunitā di-
mittendo legem ſoluerit de lapidatōe datā.
Dico ꝙ ſaluatoꝛ abſoluendo adulterā. nō in
hoc negauit legem ſꝑ eſſe implendā. ſꝫ ꝙ illi
ꝑuaricatores legis nō eſſent ydonei accuſato
res. cū in maioꝛibꝰ culpabiles fuerint. nec vt
veri accuſatores extiterint. nec teſtibꝰ in legi-
timis documentis eam ꝯuicerint. ⁊ ideo mi-
ſericoꝛdit̄ eam liberauit ⁊c. ¶ Moꝛaliter eſt l
notandū ꝙ inſtar ſaluatoꝛis in rectoꝛibꝰ et iu
dicibus iuſticia ⁊ miſericoꝛdia ꝑpollere debꝫ
vt alios iudicando ſic miſericoꝛdia vigeat. ꝙ
diſciplina iuſticie nō amittat̄. Unde habetur
di. xlv. ſed illud. Rectoꝛem ſubditis pietas
matrem. diſciplina vero patrē exhibeat. Sꝫ
querit̄ an melius ſit ſemꝑ facere iuſticiam q̃ꝫ
mīam vel econuerſo. Dico ſm̄ doctores. ꝙ
iuſticia ſm̄ ꝙ dicit actum reddendi vnicuiq̃ꝫ
quod ſuum eſt. homo enī tenet̄ deo. ſibi ⁊ ꝓx
imo. Si loquimur de iuſticia quo ad deum.
patet ꝙ melius eſt facere iuſticiam. i. deo red
dere qđ ſuum eſt. ſ. honoꝛem ⁊ gl̄iam. quam
miſericoꝛdiam. quia deo miſereri nō poſſumꝰ
Sed de iuſticia quo ad ſeipm̄. patet ꝙ meliꝰ
ē ſibipi̇̄ facere iuſticiā q̃ꝫ mīam. ſ. ſibipi̇̄ indul
gere qꝛ indulgētia aliqn̄ eſt cā pc̄ti. Si at̄ lo
quim̄ đ iuſticia q̄ ad ꝓximū diſtiguēdū ē. qꝛ
aut talis faciēs eſt ꝑſona publica aut priuata
ſilr̄ ille cui fieri dꝫ vl̄ eſt bonꝰ vl malꝰ. ſi ꝑſona
ſit publica ⁊ ꝓximꝰ cui fieri dꝫ ſit malꝰ. meliꝰ
eſt ſibi facere iuſticiā q̃ꝫ mīam. Nō eſt. qꝛ ꝑ iu
ſticiā coꝛrigit̄ ſꝫ ꝑ mīam fit deterioꝛ et deteriꝰ
agit vn̄ dr̄. C. đ ep̄ali audientia. l. nemo. Re
miſſionem venie crimīa nō ſemel ꝯmiſſa non
habeāt. nec in eos libertatis anguſtie referat̄
hūanitas. qui impunitate veteris admiſſi. nō
emendatōi potius q̃ꝫ ꝯſuetudini deputarunt.
Si aūt ꝑſona ſit bona. tūc faciendo iuſticiā
tali faciat etiā miſericoꝛdiā. quia faciendo iu-

ſticiã efficitur melior qui ẽ actus magne miſe-
ricordie. Sed ſi eſt pſona que al's fuit bona.
ſed tam male egit. ⁊ pata eſt ſe emendare et
dolet tũc tali potꝰ faciẽda eſt miſericordia ꝙ̃
iuſticia punitiã. Et hoc intelligit ſi pſona pu
blica ſicut iudex cõmunitat; hoc põt facere ſal
uis legib;. ſi aũt nõ. tunc tenetur facere illud
quod iuſticia dictat. Sz ſi eſt pſona priuata:
tũc tenet facere miſericordiã ⁊ nõ iuſticiã. ſcz
punitiuã corpaliter. ſed bñ ſpũaliter. vt vide
licet ex miſericordia nõ peccet. Hic etiã faciẽ
dum eſſe oñdit ſaluator in pñti euãgelio. qui
vt pſona publica. etiã priuata potius miſeri-
cordiã fecit ꝙ̃ iuſticiã punitiuã corporalez cir-
ca adulterã. Etiã oñdendo quãtam quotidie
facit miſericordiã anime adultere peccatrice.
cui ex miſericordia ſemp ꝑdonat veniã. ꝙ̃diu
homo eſt in ſtatu faciẽdi pñiam. voluit hanc
mlierẽ adulterã miſericordit liberare. Eſt nã-
ꝙ̃ anima iuſti ſponſa xpi. que dũ peccato con
ſentit ꝯtra tria bona mřimonij facit ſcz fidem
ꝓlem. et ſacramentum. Nam.

Fidem perimit quam deo ꝓmiſit.
Prolem interimit quã a deo acqſiuit
Sacrm̃ dirimit. qñ ſe a dõ diuiſit.

Nam primũ bonuz mřimonij ſm mgr̃m. iiij.
ſniaꝝ. di. xxxi. eſt fides. que nõ ſolum reſpicit
ad opus. ſed etiã ad animũ. qui imutari non
debet. Ad mřimoniũ eñ non ſolũ requirit. ꝙ
corpus ſibi datũ. inuicẽ alteri nõ ꝯmunicari.
Juxta illud. i. coꝛ. vij. Uir poteſtatẽ ſui cor-
poris nõ habet nec mulier. ſed etiã oportet ꝙ
omnino ſibi fidẽ ſuant. ne vir aliam vxorem
ſiue mulierẽ ꝯcupiſcat. nec mulier aliũ viruz.
Leuit. xx. Non ꝯcu. vxo. ꝓx. tui. qꝛ ſi quis vi
derit mulierẽ ad ꝯcupiſcẽdũ. iam fornicatꝰ ẽ
eã ſm euãgeliſtã. ¶ In ſignũ huiꝰ mutui cõ-
ſenſus amoris ſeruat ꝯſuetudo. ꝙ in digito
auricłari ſiniſtro mulieris anulꝰ viri. ⁊ ecõuer
ſo viro anulus mulieris rotatur. Rõ qꝛ ſcd̃m
naturales in illo digito eſt quedã vena cordꝭ
ad deſignãdũ. ꝙ fides intermiabilis eſſe de-
bet ꝑ rotunditatẽ. ⁊ nõ ſolũ in ope. ſed etiã ex
corde diligere ſe dñt. Jdõ dic aplꝯ. i. coꝛ. vij.
Nolite fraudare inuicẽ. qꝛ mulier eſt obliga-
ta lege viri quãto tpe vir eius viuit. ⁊ ecõuer
ſo. Hãc fidẽ ſpũalit quo ad cordis dilectiõez
tenet quilibz xpo ſpõſo ſuo ſeruare. qꝛ hoc ꝓ-
miſit in baptiſmo. renũciando dyabolo ⁊ oĩ-
bus pompis eius. Uñ oſee. ij. Deſponſabo
te mihi in fide. Cõtra illã fidẽ facit anima de-
ſponſata deo. qñ dyabolũ ad camerã cordis
admittit. ⁊ eius pſuaſionib; factũ ꝯtra deũ cõ
ſentit ſic adulterãdo cũ dyabolo fidez ꝑimit.
quam deo ꝓmiſit. O anima adultera. noli ſic
ampliꝰ peccare. ſed vade et age amarã pñiam
et ſpõſo tuo xpo reconciliaris. Hiere. iij. Ua
de ⁊ dic amatorib; falſis qꝛ fornicata es cum
amatorib; mltis ſed tñ reuertere ad me. ſ. per
pñiam. ⁊ ego ſuſcipiã te. O q̃nta crudelitas
viroꝝ multorũ. qui poſt pactã pñiam amorez
mulieꝝ nolũt eas recõciliari. vñ aug. ad pollẽ
tiũ et allegat. xxxij. q. i. Qđ aũt ſup illo v̾bo
vade deinceps noli peccare dic. Quis nõ in-
telligat maritũ debere ignoſcere quod vidit
ignouiſſe deũ amboꝝ nec ſe iam debere adulte-
rã dicere. cuiꝰ penitẽtis crimẽ deletuz eſt a deo
Jdẽ de adulterinis ꝯiugijs nõ erit turpis. ne
ꝙ̃ difficilis poſt patrata atq; purgata adulte-
ria recõciliatio ꝯiugij vbi ꝑ claues regni celo
rũ nõ dubitat fieri remiſſio peccatoꝝ. ¶ Se
cũdo anima adulterando cũ dyabolo. et ei in
peccato ꝯſentiẽdo. facit ꝯtra ſecũdũ bonum
mřimonij. ſcilicet ꝓlem ſpũalem quam cõce-
ptã ꝑimit ⁊ occidit. Proles eñ ſm hgr̃m.
iiij. ſniaꝝ. eſt ſm bonũ. ꝓpter qđ pĩcipaliter
mřimoniũ eſt a deo in ꝑadiſo inſtitutuz. dicit
Creſcite ⁊ mltiplicamĩ. Qui eñ ꝯtra illđ bo-
nũ faciũt. impediẽtes ꝓlem grauit peccant.
vt prius ħr̃. mltograuiꝰ q ſpũalem ꝓlem. ſcili
cet ꝯceptũ opus meritoriũ ꝑ peccata occidũt
Impregnat eñ aĩa ſpõſa dei ꝑ ſecretã inſpi-
ratõnẽ boni opis ꝯceptũ. creſcit ⁊ ꝓficit ꝑ fer
uentẽ ꝑficiẽdi intẽtionẽ. fructũ parit ⁊ gene
rat ꝑ diligẽtẽ opis executionẽ. hũc fructũ bo
ni opis nitit dyabolꝰ adult ꝑimere ⁊ occidere
ꝑ potõ̃es malaꝝ ſuggeſtionũ. vt adulterã di-
gnã faciat eĩne vltõis. Nume. v. Mulier cũ
biberit aq̃s amariſſimas ſi polluta ẽ cõtẽpto
viro adulterij rea. ptrãſibũt eã aque maledi-
ctõis. ⁊ inflato vẽtre cõputreſcet femur eius
eritq; mulier in maledictõez. ⁊ in exẽplũ oĩm
ꝑplo. lz illa autoritas lr̃aliter exponat đ adul-
teris carnalib;. pt tñ etiã exponi ſpũaliter. de
aĩa q dyabolo cõſenſit i pct̃m. illa qꝛ ꝯtẽpnit
viꝝ. et ſpõſuz ſuũ xp̃m. maledicta eſt a deo. et
oĩa bona q cõcipit in mẽte. etiã ꝓducit ⁊ ge
nerat. putrida ⁊ mortua ſunt. nec de cõdigno
digna ꝓmotõne eĩna. ⁊ niſi peñteat in iudicio
erit in maledictionẽ et cõfuſionẽ toti populo.

Si ergo adulteraſti cum dyabolo ꝑ conſenſum cuiuſcunq̃ peccati. ꝑ quod maritum tuū amiſiſti recognoſce Iuxta illud hiere. ij. Scito quantum malum et amarum eſt te dereliquiſſe dominum. et vade reuiuifica prolem quam occidiſti. ⁊ amplius noli peccare. Tercio anima peccando facit contra tercium bonum matrimonij. quod eſt ſcd̄m magiſtrum ſacramentū ꝑ quod duo importantᷣ. ſcꝫ inſeparabilitas. q꞉ vir nō poteſt ab vxore ſua ſeparari. nec recedere ab eius cohabitatiōe. nec ecōuerſo nec aliquis abſq̃ conſenſu alterius poteſt ꝯtinentiam ꝓfiteri. vel religionem ingredi. ⁊ ſi ꝓpter certas cauſas fiat q̄nq̃ diuorciū quo ad cohabitationeꝫ. nō tñ ad ſacramenti ſeparationem. Et ideo dicit magiſter. iiij. ſen. di. xxvij. Matrimonium ꝯtinet indiuiduam vite ꝯſuetudinem. Secundo importatᷣ ꝙ illa inſeparabilitas ſit alicuius rei ſacre ſignum et ideo repreſentat vnionem xp̄i ad fideles qui ſunt eccleſia. Sicut ergo xp̄us nunq̃ ſeparatur ab eccleſia. ſic ſponſus a ſponſa. ⁊ ecōuerſo ſeparari non debent. Contra illud bonum anima peccatrix etiā facit quando dyabolo ad peccatum ꝯſentit. quia ſeparatur a deo ⁊ vnit ſe et aſſociat dyabolo. Quare yſa. lix. dicitᷣ. Peccata veſtra diuiſerunt inter vos et deuꝫ veſtrum. Anima igitur ſic ſeparata a deo et miſera a demonibus capitur ⁊ ligatur. ⁊ ad iudicium ducitᷣ. Eſt eñ anima peccatrix in poteſtate dyaboli. et niſi precibus beate virginiſ et pietate xp̄i ꝓſeruaretur. a demonibꝫ ſuffocaretur. et eternaliter damnaretur. Chriſtus igitur videns matrem ꝓ anima peccatrice aduocare. de iuſticia inclinat ſe ad pietatem. et digito ſue poteſtatis animam inſcribit gratia qua demones accuſatores confunduntur. et anima liberatur. Exemplū in quadaꝫ ciuitate erat lubricus quidam et adulter magnus. et tñ virginem glorioſam non modicum diligebat. tranſiens ante imaginem virginis. vel eius altare cōſueuit ſemper dicere. Aue maria gratia plena. quadā aūt die volens ire ad ſcelus et adulteriū aſſuetum ꝑtranſiens imaginē virginis more ſolito ſanctam mariam ſalutabat. adiacebat aūt domui ſue fluuius quē ad explendam ꝯcupiſcentiā ſuam pergebat. quē dum vellet tranſire. a dyabolo impulſus. ⁊ in eodem cecidit. et mox dimerſus ibidem interijt. cuius animā mox rapuit multitudo demonum cupiens eum deferre in baratꝝ ſed pietate dei affuerunt angeli. ſi poſſent illi aliquid ferre ſolacij. quibus venientibꝫ dixerunt demones verbis ꝯtumacibus. Vt quid huc adueniſtiſ. nihil in anima habetis. q̄m ꝓpter mala que fecit. iure conceſſa eſt nobis. Ad hoc valde triſtes ſancti angeli. ecce ſubito aduenit ſancta dei genitrix. et libera auctoritate dixit demonibus. cur o nequiſſimi ſpiritꝰ hanc animam rapuiſtis. qui reſponderūt. q꞉ inuenimus eam ꝯſummaſſe in opibus malis. At cōtra illa falſa ſunt inquit que ꝓfertis. Scio eñ q̄m alicubi pergēs me primum ſalutando licenciam a me accepit q꞉ ſi dixeritis ꝙ vim facimus vobis. ecce ponamus in iudicio ſummi regis. Cumq̃ ex his altricarentur. placuit altiſſimo ꝓ meritis ſancte ſue matris vt anīa peccatoris ad corpus rediret. et de ſuis reatibus penitentiam ageret. quod et factum eſt. et pietate xp̄i et ſue digniſſime matris a pena eterna liberatuſ. Dixit igitur xp̄us cuilibꝫ vade. ſcꝫ ad penitenciā et amplius noli peccare. Debet igitur quilibet penitēs dicere chriſto ſponſo illud oſee. ij. Vadam et reuertar. ſcꝫ ad te xp̄e virꝫ prioreꝫ. quia bene erat mihi tūc ſcꝫ quando ſine peccato coniuncta eram ſibi magis q̄ꝫ nunc quādo ſum ſeparata et ad manus demonum tradita.

Dominica Letare

Abijt ihesus tranſ mare galilee quod eſt tyberiadis et ſequebatur eum multitudo magna. Iohan. vi. c. Liberalitas ſm ph̄um. iiij ethi. eſt virtus inclinans homineꝫ ad largiendum magna dona. vbi et quando. ⁊ cui oportet ⁊ conuenit magnatibus regibus et ducibus. et conſimilibus perſonis nobilibus. Vnde in auten. de non alie. aut immu. eccle. coll. ij. §. ſi munus. Leuetur imperator vt meliora det. cui plurima dedit deus habere et multoꝝ dñm eſſe. et facile dare. et maxime ſanctis eccleſijs quibus optima menſura eſt rerꝝ donatarum immenſitas Eñ nihil aliud tam peculiare eſt imꝑiali maieſtati. q̄ꝫ humilitas et liberalitas. ꝑ quā ſola dei ſeruatur imitatio. C. de dona. &c. l. ſi vnus. Hoc quidem oñdit natura Nā ſol q̄ eſt rex planetarꝫ ⁊ oīm ſtellarꝫ liberalior eſt effundere ſuā virtutem ⁊ influere cunctis. et ideo pater omniuꝫ